

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 30. septembra 2024. godine
Br. Ref.: RK 2552/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI234/23

Podnosilac

Q. I.

**Ocena ustavnosti presude Pml. br. 495/2023
Vrhovnog suda Republike Kosovo od 3. oktobra 2023. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sutkinja
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sutkinja
Nexhmi Rexhepi, sudija
Enver Peci, sudija i
Jeton Bytyqi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Q. I. (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Ylli Bokshi, advokat iz Đakovice.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude [Pml. br. 495/2023] od 3. oktobra 2023. godine Vrhovnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud).
3. Osporenu presudu [Pml. br. 495/2023] od 3. oktobra 2023. godine Vrhovnog suda, zastupnik podnosioca zahteva je primio 12. oktobra 2023. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude Vrhovnog suda, kojom se navodi da su podnosiocu zahteva povređena osnovna prava i slobode, zagarantovane članom 3. [Jednakost pred zakonom], 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo] i članom 50. [Prava deteta] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP) i članom 3. Konvencije o pravima deteta.
5. Podnosilac zahteva traži da se ne otkriva njegov identitet pred Ustavnim sudom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Podnosilac zahteva takođe traži od Suda da uvede privremenu meru.

Pravni osnov

7. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25 (Podnošenje zahteva i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo br. 01/2023 (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

8. Dana 23. oktobra 2023. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
9. Dana 30. oktobra 2023. godine, predsednica Suda je, odlukom [br. GJR. KI234/23], imenovala sudiju Nexhmija Rexhepija za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Bajram Ljatifi (predsedavajući), Safet Hoxha i Remzije Istrefi-Peci (članovi).
10. Dana 6. novembra 2023. godine, Sud je obavestio zastupnika podnosioca o registraciji zahteva.
11. Dana 6. novembra 2023. godine, Sud je poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
12. Dana 11. marta 2024. godine, sudija Jeton Bytyqi je položio zakletvu pred Predsednicom Republike Kosovo, pri čemu je počeo njegov mandat u Sudu.
13. Dana 26. juna 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

14. Iz spisa predmeta proizilazi da su podnosilac zahteva i oštećena F.C susedi i žive u Đakovici.
15. Iz spisa predmeta priloženih zahtevu takođe proizilazi da je Osnovno tužilaštvo u Đakovici, Departman za maloletnike, 30.01.2021. godine, podiglo optužnicu PP/I. br. 297/2022 od 30. januara 2021. godine, protiv okrivljenog Q. I. iz Đ., zbog krivičnog dela seksualni napad iz člana 229, stav 5, u vezi sa stavom 1, Krivičnog zakonika Republike Kosovo (KZRK).
16. Dana 19. aprila 2023. godine, presudom br. 2022;230076, Osnovni sud u Đakovici je oglosio podnosioca zahteva krivim i osudio na kaznu zatvora u vremenskom trajanju od 3 godine i 6 meseci, u koju kaznu je takođe uračunato vreme provedeno u pritvoru od 04.11.2022. godine do 19.04.2023. godine. U obrazloženju presude, Osnovni sud je u stavu 7 (utvrđeno činjenično stanje) rezimirao: *„Na osnovu gore navedenog, sud je utvrdio sledeće činjenično stanje da je optuženi izvršio krivično delo seksualni napad iz člana 229, stav 5, u vezi sa stavom 1, KZRK-a, u vreme, na mestu i na način opisan kao u izreci ove presude”*.
17. Protiv te presude, u zakonskom roku, odbrana podnosioca zahteva je uložila žalbu Apelacionom sudu Kosova zbog i) bitne povrede odredaba krivičnog postupka, ii) pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, iii) povrede krivičnog zakona i iv) odluke o krivičnoj sankciji i troškovima krivičnog postupka.
18. Apelacioni sud Kosova je, presudom PAKR. br. 371/2023 od 05.07.2023. godine, odbio žalbu podnosioca i potvrdio presudu Osnovnog suda u Đakovici 2022;230076 od 19.04.2023. godine.
19. U svom obrazloženju, Apelacioni sud je u završnom delu utvrdio da: *„Veće za maloletnike ovog suda ocenjuje da je kazna koju je izrekao prvostepeni sud pravična, zakonita i u skladu sa težinom krivičnog dela i društvenom opasnošću ovog izvršenog krivičnog dela i stepenom krivične odgovornosti optuženog”*.
20. Dana 13. septembra 2023. godine, zastupnik podnosioca zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu Republike Kosovo zbog: i) povrede krivičnog zakona; ii) bitne povrede odredaba krivičnog postupka; i iii) povrede odredaba krivičnog postupka, koje su uticale na zakonitost sudskih odluka sa , zahtevom da ovaj sud ukine presudu Apelacionog suda Kosova PAKR. br. 371/23 od 05.07.2023. godine i presudu Osnovnog suda u Đakovici, Departman za maloletnike, br. 2022:230076 od 19.04.2023. godine, i da vrati predmet Osnovnom sudu u Đakovici na presuđivanje ili da iste ukine, oslobađajući osuđenog, odnosno podnosioca zahteva od optužbe.
21. Dana 3. oktobra 2023. godine, Vrhovni sud Republike Kosovo je, presudom Pml. br. 495/2023, odlučio da odbije, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti branioca osuđenog Q. I. koji je podnet protiv presude Osnovnog suda u Đakovici, Departman za maloletnike, br. 2022:230076 od 19.04.2023. godine i presude Apelacionog suda Kosova PAKR. br. 371/2023 od 05.07.2023. godine.

Navodi podnosioca zahteva

22. Podnosilac zahteva navodi da su mu osporenim presudom Vrhovnog suda povređena prava zagarantovana članovima 3. [Jednakost pred zakonom], 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno

- suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo] i članom 50. [Prava deteta] Ustava, članom 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP-a i članom 3. Konvencije o pravima deteta.
23. Što se tiče navodne povrede člana 3. Ustava, podnosilac je u zahtevu istakao: „*U Ustavu Republike Kosovo, u članu 3. [Jednakost pred zakonom], podnosiocu zahteva, Q. I., se garantuje da će biti tretiran kao i svi drugi građani, odnosno njegov slučaj treba da se tretira kao u okolnostima i ozbiljnošću slučaja gđe S. Z. S. prema presudi br. predmeta [KI161/21](#) Ustavnog suda, polazeći od načela jednakosti pred zakonom i da mu se u potpunosti poštuju osnovna ljudska prava i slobode, prihvaćene na međunarodnom nivou*”.
24. Što se tiče navodne povrede člana 22. Ustava, podnosilac u zahtevu ističe: „*Međunarodni sporazumi i instrumenti imaju direktnu primenu u Republici Kosovo, kao što su Konvencija o pravima deteta i Istambulska konvencija. Obaveze koje proizilaze iz ovih međunarodnih instrumenata utiču, između ostalog, na poštovanje procesnih garancija tokom odvijanja krivičnog postupka, kao što su okolnosti u ovom slučaju. Prvostepeni sud je, u smislu obaveza po službenoj dužnosti, trebao da sasluša maloletnicu u prisustvu psihologa, pozivajući se na član 50. Ustava i član 3. Konvencije o pravima deteta i Istambulske konvencije*“. Podnosilac zahteva dalje posebno pominje presudu Suda u slučaju KI161/21, podnositeljke zahteva –S. Z. S, naglašavajući da je Sud postavio standard tako da je u paragrafu 150 te presude zaključio „... *Sud ističe da ne može biti odgovarajućeg izvođenja i pravilne ocene iskaza deteta, jedino očevidca predmetnog događaja, bez stručne podrške*”.
25. Što se tiče člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a, podnosilac u zahtevu navodi: „*Uzimanje iskaza maloletnice - oštećene bez prisustva psihologa, uzimajući u obzir okolnosti i osetljivost konkretnog slučaja, predstavlja povredu procesnih garancija utvrđenih članom 31. Ustava Republike Kosovo. Ovo s obzirom na to da je oštećena morala da svedoči pred sudom za veoma ozbiljan navod koji su pokrenuli njeni roditelji protiv podnosioca zahteva*”.
26. Dodatni navodi podnosioca zahteva o povredi člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a se uglavnom sastoje u činjenici da on navodi da jedan deo navoda koje je izneo pred redovnim sudovima u vezi sa njegovim primedbama o zakonitosti dokaza nisu razmotreni i to je rezultiralo povredom prava na obrazloženu sudsku odluku.
27. Kao potkrepljujuću referencu za ovu navodnu povredu, podnosilac je u zahtevu istakao presudu [KI07/18](#) sa podnosiocem zahteva: *Çeliku Rollers d.o.o.*, dodajući da je načela ovog prava razradio Sud u slučajevima: [KI72/12](#), [KI97 /16](#), [KI143/16](#) i [KI24/17](#), kao i ESLJP u nekoliko slučajeva: *Hadjianastassiou protiv Grčke*, presuda od 16. decembra 1992. godine; *Van de Hurk protiv Holandije*, presuda od 19. aprila 1994. godine.
28. Što se tiče navoda u vezi člana 50. [Prava deteta] Ustava i člana 3. Konvencije o pravima deteta i Istambulske konvencije, podnosilac zahteva nije jasno precizirao kako su povređena ova prava zagarantovana Ustavom i pravnim aktima navedenim u zahtevu, već je njihovu povredu uglavnom pravdao ispitivanjem oštećene bez prisustva psihologa i pretpostavljao da je to uticalo na pravednost postupka protiv podnosioca zahteva, uvek uzimajući za primer presudu Suda u slučaju KI161/21.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 3.
[Jednakost pred zakonom]

1. Republika Kosovo je multietničko društvo, koje se sastoji od Albanaca i ostalih zajednica, kojom se upravlja na demokratski način, poštujući vladavinu zakona, preko zakonodavnih, izvršnih i pravosudnih institucija.

2. Sprovođenje javne vlasti u Republici Kosovo se zasniva na načelu jednakosti svih građana pred zakonom i poštovanju međunarodno priznatih prava i osnovnih sloboda, kao i zaštiti prava i učešća svih zajednica i njihovih pripadnika.

Član 22.
[Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata]

Ljudska prava i slobode, koja su utvrđena sledećim međunarodnim sporazumima i instrumentima garantovana su ovim Ustavom, i direktno se primenjuju na teritoriji Republike Kosovo i imaju premoć, u slučaju konflikta, nad svim zakonskim odredbama i ostalim aktima javnih institucija:

[...]

(2) Evropska konvencija o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i protokoli iste;

[...]

(7) Konvencija o pravima deteta;

[...]

Amandman br. 26 [usvojen od strane Skupštine Republike Kosovo 25. septembra 2020. godine, objavljen u Službenom listu Republike Kosovo 30. septembra 2020. godine];

U članu 22. nakon stava (8) dodaje se novi stav

(9), i glasi: (9) Konvencija Saveta Evrope o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u porodici.

Član 31.
[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.

2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.

3. Suđenje je javno, osim u slučajevima kada sud, iz posebnih razloga, smatra da je isključivanje štampe ili javnosti, u korist pravde, ako bi njihovo prisustvo moglo naškoditi javnom redu ili nacionalnoj sigurnosti, interesima maloletnika, ili zaštiti privatnog života stranaka u postupku, na zakonom propisan način.

4. Svako ko je optužen za krivično delo ima pravo da ispituje prisutne svedoke i da zahteva obavezno pojavljivanje svedoka, veštaka i ostalih lica, koja mogu razjasniti činjenice.

5. Svako ko je optužen za krivično delo će se smatrati nevinim, sve dok se ne dokaže njegova/njena krivica, u saglasnosti sa zakonom.

Član 50. [Prava deteta]

a. Deca imaju pravo na zaštitu i brigu koja je neophodna za njihovo blagostanje.

[...]

3. Svako dete ima pravo da bude zaštićeno od nasilja, zlostavljanja i eksploatacije. 4. Sve radnje koje se tiče deteta, preduzete od strane državnih javnih ili privatnih institucija, moraju biti u najboljem interesu deteta.

5. Svako dete uživa pravo na redovne lične i neposredne kontakte sa oba roditelja, osim ako neka nadležna institucija smatra da je to u suprotnosti sa najboljim interesima deteta.

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 6 (Pravo na pravično suđenje)

1. Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom. Presuda se izriče javno, ali se novinari i javnost mogu isključiti s čitavog ili jednog dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne sigurnosti u demokratskom društvu, kada to nalažu interesi maloletnika ili zaštite privatnog života strana u sporu, ili kada to sud smatra izričito neophodnim zato što bi u posebnim okolnostima publicitet mogao naneti štetu interesima pravde.

2. Svako ko je optužen za krivično delo smatra se nevinim dok se njegova krivica po zakonu ne dokaže.

Konvencija Saveta Evrope o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u porodici [odobrena 7. aprila 2011. godine od strane Saveta Evrope i uvrštena na listu konvencija i međunarodno-pravnih instrumenata u članu 22. Ustava kroz amandman br. 26, od 28. septembra 2020. godine]

Poglavlje I.

Ciljevi, definicije, princip jednakosti i nediskriminacije, opšte obaveze

Član 3 Definicije

[...]

(b) "nasilje u porodici" označava svako delo fizičkog, seksualnog, psihičkog odnosno ekonomskog nasilja do kojeg dođe u porodici ili domaćinstvu odnosno između bivših odnosno sadašnjih supružnika odnosno partnera, nezavisno od toga da li učinilac deli ili je delio domaćinstvo sa žrtvom.

[...]

Poglavlje IV. Zaštita i podrška

Član 18 Opšte obaveze

[...]

3. Članice će osigurati da mere koje preduzimaju u skladu s ovim poglavljem ispunjavaju sledeće kriterijume: - da su zasnovane na razumevanju nasilja nad ženama i nasilja u porodici iz rodne perspektive i da su usmerene na ljudska prava i sigurnost žrtve; - da su zasnovane na integriranom pristupu koji uzima u obzir odnos između žrtava, učinilaca, dece i njihovog šireg društvenog okruženja; - da imaju za cilj izbegavanje sekundarne viktimizacije; - da imaju za cilj osnaživanje i ekonomsku nezavisnost žena žrtava nasilja; - da, tamo gde je to prikladno, različite službe za zaštitu i podršku žrtava budu u istim prostorijama; - da odgovaraju na specifične potrebe ugroženih lica, uključujući i decu-žrtve, i da su im dostupne.

4. Pružanje usluga ne sme zavisiti od spremnosti žrtve da podnese prijavu ili svedoči protiv bilo kojeg učinioca.

5. Članice će preduzeti odgovarajuće mere za pružanje konzularne i druge vrste zaštite svojim državljanima i drugim žrtvama koje imaju pravo na takvu zaštitu u skladu sa svojim obavezama i međunarodnim pravom.

KONVENCIJA O PRAVIMA DETETA

Član 3

1. U svim aktivnostima koje se tiču dece, bez obzira da li ih preduzimaju javne ili privatne institucije socijalnog staranja, sudovi, administrativni organi ili zakonodavna tela, najbolji interesi deteta biće od prvenstvenog značaja.

2. Strane ugovornice se obavezuju da detetu obezbede takvu zaštitu i brigu koja je neophodna za njegovu dobrobit, uzimajući u obzir prava i obaveze njegovih roditelja, zakonskih staratelja ili drugih pojedinaca koji su pravno odgovorni za dete i u tom cilju će preduzeti sve odgovarajuće zakonodavne i administrativne mere.

3. Strane ugovornice će obezbediti da se institucije, službe i ustanove odgovorne za brigu ili zaštitu dece prilagode standardima koje su utvrdili nadležni organi, posebno u oblasti sigurnosti, zdravlja, u pogledu broja i podobnosti osoblja, kao i stručnog nadzora.

KRIVIČNI ZAKONIK BR. 06/L-074 REPUBLIKE KOSOVO

Član 229 Seksualni napad

1. Ko dodiruje drugog sa seksualnim namerama ili ga navodi da dodiruje izvršioca ili treće lice sa seksualnim namerama, bez pristanka tog lica, kazniće se novčano ili kaznom zatvora u trajanju do jedne (1) godine.

2. Ko dodiruje drugog sa seksualnim namerama ili navodi drugo lice da dodiruje izvršioca ili treće lice sa seksualnim namerama pod jednom ili više sledećih okolnosti, kazniće se kaznom zatvora u trajanju od jedne (1) do sedam (7) godina:

[...]

5. Kad je krivično delo predviđeno stavom 1. ovog člana izvršeno nad licem koje je mlađe od šesnaest (16) godina, izvršilac će se kazniti kaznom zatvora u trajanju od pet (5) do deset (10) godina.

ZAKONIK Br. 04/L-123 O KRIVIČNOM POSTUPKU

Član 7

Opšta obaveza utvrđivanja potpunih i istinitih činjenica

[...]

2. Saglasno odredbama ovog zakonika, sud, državni tužilac i policija koji učestvuju u krivičnom postupku dužni su da pažljivo ispituju i da sa potpunom profesionalnom predanošću utvrđuju sa jednakom pažnjom činjenice koje terete okrivljenog kao i one koje mu idu u prilog i da sve činjenice i dokaze koji idu u prilog okrivljenom stave na raspolaganje odbrani pre početka i u toku postupka.

Član 9

Ravnopravnost strana u postupku

[...]

2. Okrivljeno lice ima pravo i može da daje izjave o svim činjenicama i dokazima koji ga okrivljuju i da iznese sve činjenice i dokaze koji mu idu u prilog. Lice ima pravo da zatraži od državnog tužioca da pozove svedoke u njegovo ime i ima pravo da ispita svedoke optužbe ili da traži da oni budu ispitani, kao i pravo na prisustvo i ispitivanje svedoka odbrane, pod istim uslovima koji važe za svedoke optužbe.

Član 130

Opšti uslovi za svedočenje i ispitivanje u prethodnom postupku ili posebna dokazna mogućnost

[...]

5. Lice mlađe od osamnaest (18) godina, posebno ako je to lice oštećeno krivičnim delom, biće saslušano obazrivo da bi se izbeglo izazivanje štetnih dejstava na njegovo psihičko stanje. **Ako je potrebno**, biće pozvan dečji psiholog ili dečji savetnik ili drugo stručno lice da pomogne pri saslušanju takvog lica.

Ocena prihvatljivosti zahteva

29. Sud prvo razmatra da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
30. U tom smislu, Sud se prvo poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

31. Sud se takođe poziva na članove 47. (Individualni zahtevi), 48. (Tačnost podneska) i 49. (Rokovi) Zakona, koji propisuju:

Član 47
(Individualni zahtevi)

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48
(Tačnost podneska)

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49
(Rokovi)

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku ... [...]”.

32. Što se tiče ispunjenosti gore navedenih kriterijuma, Sud nalazi da je podnosilac predstavke: (i) ovlašćena stranka, (ii) osporava akt javnog organa, odnosno presudu Pml. br. 495/2023 od 3. oktobra 2023. godine Vrhovnog suda, u vezi sa dvema presudama nižih nivoa suda, (iii) je uglavnom je razjasnio svoje navode o pravima i slobodama za koje tvrdi da su povređene (iv) iscrpio sve pravne lekove utvrđene zakonom i (v) podneo zahtev u zakonskom roku.
33. Sud takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u pravilu 34 [Kriterijumi prihvatljivosti] Poslovnika. Stav (2) pravila 34 Poslovnika propisuje uslove na osnovu kojih Sud može da razmotri zahtev, uključujući uslov da zahtev ne bude očigledno neosnovan. Pravilo 34 (2) konkretno propisuje:

“Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim ako je zahtev očigledno neosnovan kada podnosilac/teljka zahteva nije dovoljno dokazao/la i potkrepio/la svoju tvrdnju”.

34. Gore navedeno pravilo, na osnovu sudske prakse ESLJP-a i Suda, omogućava poslednje navedenom da proglašava zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može proglasiti zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako isti oceni da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 34 Poslovnika. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim, kao „očigledno neosnovan“, u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati.
35. U tom smislu, takvi navodi se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četvrtog stepena“; (ii) navodi

kategorisani „odsustvom očigledne ili evidentne povrede“; (iii) navodi koji su „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“; i na kraju, (iv) „konfuzni i nejasni“ navodi.

36. U tom smislu, kako bi ocenio prihvatljivost zahteva i činjenicu da li je isti očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će se prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanu u ovom zahtevu i na relevantne navode podnosioca zahteva, pri čijoj oceni će Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, prema članu 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom.
37. U smislu ovog normativnog okvira, Sud skreće pažnju da se suštinsko pitanje u okolnostima konkretnog slučaja odnosi na navod podnosioca zahteva u vezi sa neispravnom primenom zakona, načinom izvođenja dokaza, saslušanjem oštećene bez prisustva psihologa, kao i odsustvom obrazloženja sudskih odluka u vezi sa njegovim žalbenim navodima.
38. Sud primećuje da su navodi o povredi članova 3, 22, 31 i 50. Ustava, kao i člana 6. EKLJP-a [Pravo na pravično suđenje] i člana 3. Konvencije o pravima deteta i Istambulske konvencije - predstavljeni u međusobnom odnosu i na osnovu istih ili skoro potpuno sličnih argumenata i obrazloženja, pa će ih kao takve Sud razmatrati zajedno. Što se tiče navoda u vezi sa članom 32. Ustava, Sud će ga odvojeno razmatrati.
39. Podnosilac zahteva je istakao da Ustav Kosova u članu 3 garantuje jednakost pred zakonom kao načelo, stoga, podnosiocu zahteva se garantuje da će biti jednako tretiran i da njegov slučaj treba da se tretira jednako sa drugim slučajevima, a posebno „u okolnostima i ozbiljnostima slučaja [KI161/21](#) Ustavnog suda. Podnosilac zahteva i navod o povredi člana 22 slično obrazlaže: *”Međunarodni sporazumi i instrumenti imaju direktnu primenu u Republici Kosovo, kao što su Konvencija o pravima deteta i Istambulska konvencija. Prvostepeni sud je, u smislu obaveza po službenoj dužnosti, trebao da sasluša maloletnicu u prisustvu psihologa, pozivajući se na član 50. Ustava i član 3. Konvencije o pravima deteta i Istambulske konvencije”*.
40. Povredu člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a ponovo obrazlaže na sledeći način: *”Uzimanje iskaza maloletnice - oštećene bez prisustva psihologa, uzimajući u obzir okolnosti i osetljivost konkretnog slučaja, predstavlja povredu procesnih garancija utvrđenih članom 31. Ustava Republike Kosovo. Ovo s obzirom na to da je oštećena morala da svedoči pred sudom za veoma ozbiljan navod koji su pokrenuli njeni roditelji protiv podnosioca zahteva”*. Pored toga, što se tiče člana 31, podnosilac zahteva ističe da su dokazi koji su protiv podnosioca zahteva razmotreni na glavnom pretresu, posebno oni uzeti sa telefona oštećene, pribavljeni nezakonito i da sudovi nisu odgovorili na navode koje je iznela odbrana, što je dovelo do povrede prava na obrazloženu sudsku odluku.
41. Što se tiče člana 50. [Prava deteta] Ustava u vezi sa članom 3. Konvencije o pravima deteta, nije dao konkretne navode, osim što je citirao slučaj Ustavnog suda KI161/21 sa podnositeljskom zahteva: *S. Z. S.*, naglašavajući da je Sud postavio standard tako da je u tački 150 te presude zaključio „... *Sud ističe da ne može biti odgovarajućeg izvođenja i pravilne ocene iskaza deteta, jedinog očevidca predmetnog događaja, bez stručne podrške*”. Podnosilac zahteva je naveo Istambulsku konvenciju kao međunarodni instrument, a da nije jasno definisao ni koja odredba ni kako je došlo do eventualne povrede ove Konvencije.
42. Sud, u ovom kontekstu, ističe da se sve gore navedene tvrdnje suštinski odnose na presudu Suda u slučaju KI161/21 i na konstataciju da je „*saslušanje maloletnice*

svedoka od strane suda u tom slučaju bez psihologa povredilo pravičnost postupka“, stoga će iste standarde Sud morati da primeni i u slučaju podnosioca zahteva.

43. Međutim, kao što će pojasniti u nastavku, Sud naglašava da se okolnosti ovog slučaja razlikuju od prethodno navedenog slučaja. Takođe, Sud skreće pažnju na svoju ocenu u slučaju [KI184/19](#) (podnosilac zahteva: *Naser Gashi*, rešenje od 17. avgusta 2020. godine, stav 59, gde je istakao: ”... isto tako, Sud želi da napomene da svaki slučaj pred Ustavnim sudom ima svoje osobenosti i specifičnosti, koje mogu da budu dovoljan razlog da Sud utvrdi određenu povredu. Međutim, svako pozivanje na takve presude i upoređivanje svog slučaja sa takvim slučajevima, nije dovoljan razlog i osnov da Sud, i u konkretnom slučaju, utvrdi povredu ustavom zagarantovanih prava”).
44. Na osnovu gore navedenog, Sud utvrđuje da uprkos navodima podnosioca zahteva o sličnosti stavova podnosioca zahteva i podnositeljke zahteva u slučaju KI161/21 i shodno tome, i očekivanjima za isto razmatranje slučaja, Sud ističe da postoje bitne razlike među njima iz sledećih razloga:

i. krivično delo za koje su podnosioci zahteva optuženi i oglašeni krivim od strane redovnog suda su različite prirode (prvo je teško ubistvo, drugo je seksualni napad),

ii. F.C je u slučaju podnosioca zahteva bila direktna žrtva radnji podnosioca zahteva i ispitivana je kao oštećeni svedok, a nije bila izvršilac krivičnog dela,

iii. Maloletni svedok u slučaju KI161/21 je lišen zaštite oba roditelja (jedan – podnositeljka koja je bila u zatvoru kao izvršilac krivičnog dela, a drugi je bio žrtva ubistva), pa je sud pravilno utvrdio da je na osnovu specifičnih okolnosti slučaja stručna podrška psihologa bila neophodna i u najboljem interesu deteta. Što se tiče konkretnog slučaja podnosioca zahteva, oštećena F.C. je dala svoju prvu izjavu u policijskoj stanici u prisustvu majke A.C., dok je otac oštećene bio prisutan na suđenju, dao je izjavu na ročištu i izneo dokaze u vezi sa oštećenom F.C (njegovom ćerkom), njenim odnosima sa porodicom podnosioca zahteva.

iv. Sud je u slučaju KI 161/21 utvrdio povredu člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a i zbog drugih razloga, kao što je nemogućnost suočavanja podnosioca zahteva sa oštećenom i odbijanje zahteva za psihološko ispitivanje iste, što u konkretnom slučaju, za podnosioca zahteva Q. I. nisu sporna pitanja.

v. I Osnovni sud u Đakovici (presuda br. 2022;230076) i Vrhovni sud [presuda Pml. br. 495/2023], su obrazložili odsustvo psihologa prilikom ispitivanja i saslušanja oštećene maloletnice u skladu sa relevantnim odredbama Zakonika br. 06/L-006 pravde o maloletnicima (član 112.2).

45. U tom smislu, Sud primećuje da je podnosilac zahteva u korist svojih tvrdnji u vezi sa odsustvom psihologa tokom ispitivanja maloletne žrtve citirao samo prvu rečenicu stava 150 presude Suda u slučaju KI161/21 u vezi sa pravičnim upravljanjem postupka, a ne originalni i potpuni tekst stava koji precizno pojašnjava specifičnosti tog slučaja i podvlači: „Sud ističe da ne može biti odgovarajućeg izvođenja i pravilne ocene iskaza deteta, jedinog očevica predmetnog događaja, bez stručne podrške, za potrebe krivičnog postupka, u postupku u kome je suđeno o slučaju ubistva njegovog oca, a optužena je bila njegova majka. U tom smislu, Sud uočava propust redovnih sudova da se adekvatno tretira dete svedok, u tako specifičnom kontekstu, u okolnostima konkretnog slučaja kada je svedok X.X. svedok nasilja u porodici i nalazi pod državnim starateljstvom zbog nemogućnosti da bude pod roditeljskim starateljstvom”.

46. Podnosilac zahteva je prilikom argumentovanja svog navoda izbegao suštinski deo stava na koji se poziva, gde je Sud izvršio procenu veoma specifičnih okolnosti slučaja KI161/21 i nemogućnošću deteta svedoka da „**bude pod roditeljskim staranjem**“, uslov koji u slučaju podnosioca zahteva nije primenljiv.
47. Sud je dosledno naglašavao da su na osnovu člana 48. Zakona i stavova (1) (d) i (2) pravila 34 Poslovnika i svoje sudske prakse: (i) strane dužne da tačno razjasne i adekvatno iznesu činjenice i navode; i da (ii) takođe u dovoljnoj meri dokažu i potkrepe svoje tvrdnje o povredi ustavnih prava ili odredbi (vidi slučajeve Suda: [KI163/18](#), podnosilac zahteva: *Kujtim Lleshi*, stav 85, i [KI124/20](#) podnosilac zahteva: *Muhamed Ali Ceys Ulmedine*, rešenje o neprihvatljivosti od 20. januara 2021. godine, stav 42) i [KI221/21](#), podnosilac zahteva: *Shpejtim Gacaferri*, rešenje o neprihvatljivosti od 31. marta 2022. godine, stav 55).
48. Podnosilac zahteva nije pružio ubedljive dokaze o tome zašto je sudski proces u celini bio nepravičan ili zašto sud koji je vodio slučaj nije poštovao proceduralne uslove, stoga, samo zaključak da se njegov slučaj mora tretirati na osnovu „*okolnosti i ozbiljnost slučaja br. KI161/21*“ ne predstavlja osnovanu tvrdnju koja navodi Ustavni sud da utvrdi povredu člana 3. i člana 31. u smislu primene procesnih garancija, jer nema dokaza o proizvoljnosti primene zakona.
49. Što se tiče povrede člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a u pogledu načina ispitivanja oštećene i aspekta prava na obrazloženu odluku prema članu 31, kao što je gore navedeno, podnosilac zahteva je osporio zakonitost dokaza, način pribavljanja ovih dokaza i ne razmatranje njegovih žalbenih navoda u osporenim presudama.
50. Što se tiče tih navoda, Sud utvrđuje da su pravo na obrazloženu sudsku odluku i osnovna načela u vezi sa ovim pravom dobro uspostavljena u njegovoj sudskoj praksi, koja u sebi takođe uključuju i sudsku praksu ESLJP-a.
51. U odnosu na gore navedeno, Sud se poziva na načela koja su već utvrđena u njegovom slučaju [KI97/16](#) (vidi, presudu U.S.K-a od 9. januara 2018. godine, podnosilac zahteva: *IKK –Classic*, stavovi 45-52) i koja u sažetku utvrđuju da: „*odluke sudova i tribunala moraju na odgovarajući način naglasiti razloge na kojima se zasnivaju. : da je suštinska funkcija obrazložene odluke pokazati strankama da su saslušane kao i da obrazloženje odluke treba da navede odnos između nalaza merituma i odražavanja kada se razmatra predloženi dokaz, s jedne strane, i pravne zaključke suda, s druge.*“ (vidi takođe slučajeve ESLJP : *H. Protiv Belgije, zahtev br 8950/80, paragraf 53, od 30 Novembra 1987* i *Van de Hurk protiv Holandije, presuda od 19. aprila 1994. godine, str. 61* . Ovi principi su u potpunosti primenjivi u slučaju podnosioca predstavke i sud ne nalazi razloge da odstupi od ovog principa čak ni u ovom slučaju koja su primenjiva i u slučaju podnosioca zahteva i sud ne nalazi razlog da odstupi od te prakse i u ovom predmetu.

Primena načela za pravo na obrazloženu odluku u ovom slučaju

52. U rešavanju navoda podnosioca zahteva o odsustvu obrazložene odluke i u smislu gore navedenih načela (slučaj [KI97/16](#)), Sud utvrđuje da je Osnovni sud u Đakovici u svojoj presudi br. 2022230076 od 19.04.2023. godine dao široko i potpuno obrazloženje kako u pogledu činjeničnog stanja tako i u odnosu na važeći zakon. Kao dokazi u postupku pred ovim sudom su: prvi izveštaj o incidentu od 04.11.2022. godine, izdat od strane Regionalne policijske uprave u Đakovici; izveštaj istražitelja V. K. od 04.11.2022. godine; izveštaj policajke B. H. od 04.11.2022. godine; izveštaj istražitelja V. K. od 10.11.2022. godine; izveštaj operatera IPKO u vezi sa listingom i kartografijom od

04.11.2022. godine; uvid u CD video snimka; pregled fotografija preuzetih sa društvene mreže Snapchat; pregled fotografija preuzetih sa video zapisa na CD-u; i drugi dopisi u predmetu, kao što su: izvod iz matične knjige od 30.01.2023. godine, izdat od strane MUP-a Republike Kosova, službe civilnog statusa opštine Đakovica, kao i od strane odbrane optuženog.

53. Osnovni sud u Đakovici je u svojoj presudi obrazložio: „*Saslušanje oštećene je obavljeno preko mreže „Skype“5, zbog stvaranja pogodnijeg okruženja za nju, jer nije želela da bude prisutna u istoj prostoriji u kojoj se nalazio i optuženi, poštujući i odredbe člana 112, stav 2, Zakonika pravde o maloletnicima, gde je tokom saslušanja bio prisutan i predstavnik CSP-a – Organ starateljstva u Đakovici, E. H., kao lice koje podržava oštećenu*”.
54. Takođe Osnovni sud se osvrnuo i na pitanje izostanka psihologa prilikom saslušanja oštećene maloletnice - svedoka, gde je u presudi istakao sledeće: „*Takođe, na osnovu odredaba Zakonika pravde o maloletnicima da se saslušanje oštećenih – maloletnih mora obaviti uz pomoć psihologa i da se u odsustvu psihologa ispitivanje može obaviti i preko sudije za maloletnike, kako je predviđeno odredbom člana 112, stav 4, tačka 4.2 ZPM-a, u konkretnom slučaju, u nemogućnosti da se obezbedi prisustvo psihologa, ispitivanje je obavljeno preko sudije za maloletnike*”.
55. Osnovni sud je dalje u svojoj presudi utvrdio da su iskazi oštećene u policiji i na ročištu bili dosledni i da im je poklonio veru, dok je u vezi sa navodom zastupnika podnosioca zahteva u vezi sa načinom pribavljanja dokaza, posebno onih u telefonskoj komunikaciji, osnovni sud obrazložio: „*Što se tiče navoda branioca da listing i kartografiju može naložiti samo sudija prethodnog postupka u skladu sa članom 91. Zakonika 04/L-123 o krivičnom postupku, sud ističe da navedenim zakonikom kartografija i listing - snimanje telefonskih razgovora nije predviđeno kao prikrivena mera, pa je tužilac na osnovu svoje nadležnosti mogao da izda takav nalog. Sud primećuje da su Zakonikom br. 08/L-032 o krivičnom postupku, izričito u članu 86 navedene mere koje može izreći državni tužilac, bez potrebe da ih potvrdi sudija prethodnog postupka, među kojima je registracija telefonskih poziva, što ne ostavlja prostora za drugačije tumačenje u budućnosti*”.
56. Osnovni sud je takođe obrazložio navod o nezakovitosti „*elektronskog presretanja*“, pojašnjavajući sadržaj člana 10. Zakona o presretanju elektronskih komunikacija br. 05/L-030 i zaključio da ga „*sud smatra neosnovanim i ocenjuje da su dokazi uredno sprovedeni*”.
57. Na kraju, Osnovni sud je u svojoj presudi istakao da: „*Sud je veoma pažljivo ocenio sve dokaze izvedene na ročištu za izricanje kazne i ocenio ih odvojeno i u odnosu jedne na druge u skladu sa članom 356, stav 8. ZKP-a i u odnosu na član 360, stavovi 1 i 2, ZKP-a i došao do zaključka da je izricanje kazne zatvora u vremenskom trajanju od 3 godine i 6 meseci pravična kazna u skladu sa stepenom štete krivičnog dela koje je počinio na štetu maloletne oštećene i ocenjuje da će se čak i ovom sankcijom postići svrha kazne predviđene članom 38. KZRK-a, koja se sastoji u sprečavanju izvršioca da ubuduće čini krivična dela, da spreči da neko drugo lice izvrši druga krivična dela, izražavanju društvene presude za krivično delo, podizanje morala i jačanje obaveze poštovanja zakona*”.
58. Apelacioni sud je u svojoj presudi PAKR br. 371/23 od 05.07.2023. godine razmotrio žalbene navode iznete u žalbi, uključujući i one koji se odnose na utvrđivanje činjeničnog stanja i primenu zakona, i ocenio presudu prema zakonskim obavezama koje proizilaze iz službene dužnosti drugostepenog suda i zaključio da se uložena žalba treba odbiti.

59. Veće za maloletnike ovog suda je utvrdilo da navodi branioca optuženog da je žalbena presuda zahvaćena bitnim povredama nisu zasnovani na zakonu i da *“na osnovu dokaza izvedenih tokom ročišta u ovom krivičnom predmetu, nije održiva činjenica da je krivični postupak pokrenut na osnovu indicija ili pretpostavki sa obrazloženjem da su slučaj podneli policiji roditelji maloletnice, te ovi navodi nisu održivi, jer zaista veći deo krivičnih dela se može pokrenuti na osnovu indicija da li je protivpravno izvršeno neko krivično delo ili ne, kao i na osnovu činjenice da bi ko drugi osim zakonskih zastupnika maloletnika morao da pokrene krivični postupak, kada se smatra da su ove radnje preduzete protiv njihove dece, ali i zbog činjenice da tako nešto nije alternativna obaveza”*.
60. Apelacioni sud - Veće za maloletnike je takođe utvrdilo da je žalbeni navod u vezi sa visinom kazne izrečene presudom Osnovnog suda neosnovan i utvrdio: *“Prvostepeni sud je pravilno ocenio i utvrdio sve okolnosti koje utiču na određivanje vrste visine kazne u smislu članova 69. i 70. KZRK-a, gde je kao olakšavajuće okolnosti ocenio činjenicu da je optuženi mlad, da je u vreme izvršenja krivičnog dela imao 21 godinu, da se korektno ponašao pred sudom i da je zadržao pravilan stav pred sudom”*.
61. Takođe Sud primećuje da je Apelacioni sud takođe ocenio i otežavajuće okolnosti i istakao: *“Sud je uzeo u obzir stepen krivične odgovornosti i da je isti krivično delo izvršio sa umišljajem i potpuno svesno, da je iskoristio situaciju i zloupotrebio dete od 14 godina i njenu nezrelosti u odnosu na godine; sud je takođe uzeo u obzir lične osobine optuženog pre izvršenja krivičnog dela i da je isti ranije bio osuđen za druga krivična dela, što se utvrđuje na osnovu evidencije ovog suda”*.
62. Sud takođe primećuje da je i Vrhovni sud Kosova dao jasno obrazloženje u presudi Pm1. br. 495/2023 kojom je odbio zahtev za zaštitu zakonitosti branioca podnosioca zahteva.
63. Vrhovni sud je, između ostalog, u svojoj presudi u vezi sa iskazom oštećene istakao: *“Vrhovni sud Kosova ocenjuje da su neosnovani i navodi u vezi sa svedočenjem oštećene, jer iz spisa predmeta proizilazi da je ista bila dosledna u njenom svedočenju u svim fazama krivičnog postupka i da je njena izjava prirodna i jasna i dok opisuje događaj koji se desio, štaviše, nije pronađen ni jedan motiv da je ista lažno prijavila osuđenog”*.
64. Dalje, što se tiče navoda o ispitivanju oštećene-svedoka maloletnika bez prisustva psihologa Vrhovni sud je obrazložio da: *“Ocenjujući navod u vezi sa ispitivanjem oštećene u odsustvu psihologa, Vrhovni sud Kosova ocenjuje da je prvostepeni sud u svojoj presudi izneo svoje obrazloženje u vezi odsustva psihologa, a u njegovom odsustvu, sudije za maloletnike je preuzeo aktivnu ulogu, te je ispitivanje žrtve obavljeno preko sudije i time je popunjen nedostatak psihologa, kao što je utvrđeno odredbom člana 112, stav 4 tačka 4.2 ZPM-a, stoga, u ovom slučaju nije povređen Ustav Kosova, Konvencija o pravima deteta i Istambulska konvencija, kako se to neosnovano tvrdi u zahtevu branioca osuđenog”*.
65. U završnom delu presude, Vrhovni sud je utvrdio: *“Vrhovni sud Kosova ocenjuje da su sudovi dveju nižestepenih instanci pravilno zaključili da su u postupcima osuđenog ostvarena sva objektivna i subjektivna obeležja krivičnog dela seksualni napad iz člana 229, stav 5 u vezi sa stavom 1 KZRK-a, jer kao što je opisano u izreci presude prvostepenog suda, naime iz opisa obeležja ovog krivičnog dela i spisa predmeta, proizilazi da je u konkretnom slučaju osuđeni postupio protiv žrtve u seksualne svrhe. Obrazloženja i nalaze dveju nižestepenih instanci, u vezi sa ispunjenošću obeležja krivičnog dela, u potpunosti usvaja i Vrhovni sud Kosova”*.

66. Na osnovu gore navedenog, uzimajući u obzir navode koje je izneo podnosilac zahteva, karakteristične razlike slučaja podnosioca sa navodno sličnim slučajem (KI161/21) kao što su gore elaborirani, Sud utvrđuje da način ispitivanja oštećene maloletnice u odnosu na okolnosti konkretnog slučaja (pomoć roditelja, način davanja izjave putem video linka, drugi dopunski dokazi koje je pribavio osnovni sud), zatim opsežna i potpuna obrazloženja presuda redovnih sudova tri nivoa i odgovor redovnih sudova na žalbene navode podnosioca zahteva, ne daju osnov da Ustavni sud utvrdi povredu člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a , jer podnosilac zahteva nije potkrepio svoje navode činjenicama.
67. Na osnovu istog obrazloženja, Sud ne nalazi argumente da su osporenim sudskim odlukama povređeni član 22. i član 50. Ustava u vezi sa članom 3. Konvencije o pravima deteta i Istambulske konvencije, jer osim pozivanja na slučaj Suda KI161/21, podnosilac zahteva nije izneo druge argumente koji bi potkrepili navodne povrede.
68. Na osnovu gore navedenog, Sud zaključuje da podnosilac zahteva nije uspeo da potkrepí svoj navod i dokaže na ustavnim osnovama da mu je Vrhovni sud uskratio ustavna prava, stoga iste proglašava nepotkrepljenim navodima, i sledstveno očigledno neosnovanim na osnovu pravila 34.2 Poslovnika o radu.

Što se tiče navoda o povredi člana 32. [Pravo na pravno sredstvo] Ustava

69. Podnosilac u zahtevu nije naveo razloge kako je i zašto povređeno ovo ustavno pravo, ali iz spisa predmeta Sud primećuje da su mu bila na raspolaganju sva pravna sredstva propisana zakonom i da ih je koristio u sudskom postupku koji se vodio protiv njega.
70. Iz spisa predmeta se utvrđuje da je podnosilac zahteva izjavio žalbu na presudu Osnovnog suda u Đakovici 10. juna 2023. godine, dok je protiv presude Apelacionog suda podneo zahtev za zaštitu zakonitosti 13. septembra 2023. godine.
71. U smislu gore navedenih činjenica, Sud ne utvrđuje da je podnosiocu zahteva povređeno pravo na pravno sredstvo iz člana 32. Ustava, a samo navođenje povrede u zahtevu bez ubedljivih objašnjenja potkrepljenih činjenicama nije dovoljna osnov da Sud zaključi da postoji povreda navedenog ustavnog prava.

Ocena zahteva za privremenu meru

72. Sud primećuje da podnosilac zahteva traži od Suda da uvede privremenu meru, i obrazlaže taj zahtev činjenicom da *“Kao hranilac, podnosilac zahteva ima velike odgovornosti. On je glavni izvor finansijske podrške porodici i brine o potrebama svih članova ...”*
73. Sud utvrđuje da je na osnovu pravila 44 (3) Poslovnika, propisano:
“Zahtev za uvođenje privremene mere se mora podneti u pisanoj formi, mora da opisuje činjenice koje se tiču zahteva, argumente u prilog zahteva, tražene mere i razumno predvidive posledice u slučaju da zahtev bude odobren”.
74. Na osnovu činjenice da se zahtev podnosioca u celini proglašava neprihvatljivim, Sud ne nalazi osnova da odobri zahtev za privremenu meru.

Zahtev za neobjavlivanje identiteta stranaka

75. Sud takođe podseća da podnosilac zahteva traži da se ne objavi identitet stranaka u ovom slučaju. U obrazloženju svog zahteva, podnosilac je istakao prirodu krivičnog dela i naveo: „*Imajte u vidu da se u sudskom postupku radi o seksualnom napadu na maloletnicu*“.
76. U odnosu na gore navedeni zahtev, Sud se poziva na pravilo 24 Poslovnika u vezi sa neobjavlivanjem identiteta stranaka, koje propisuje:
- (2) Sud o zahtevu stranke za ne objavljivanje identiteta odlučuje usvajanjem od strane većine sudija, i*
- (4) U slučaju neobjavlivanja identiteta, stranka se identifikuje samo inicijalima, skraćenicama ili samo jednim (1) slovom.*
77. Sud povodom zahteva za neotkrivanje identiteta stranaka nalazi da imajući u vidu prirodu krivičnog dela za koje je podnosilac osuđen, osetljivost slučaja, starost žrtve slučaja i eventualne posledice koje može imati objavljivanje imena stranaka u ovom predmetu, zahtev za neotkrivanje identiteta mora biti usvojen, prema tome se imena stranaka u ovom rešenju navode samo njihovim inicijalima (vidi slučaj KI122/19. podnosilac F.M. rešenje o neprihvatljivosti od 28. avgusta 2020. godine paragraf 117). .

Zaključak

78. Sud, nakon što je razmotrio činjenice iznete u zahtevu, navode podnosioca zahteva o povredi prava zagaranovanih članovima 3, 22, 31, 32. i 50. Ustava i članom 3. Konvencije o pravima deteta i Istambulske konvencije (bez navedenog člana), u skladu sa svojom sudskom praksom i sudskom praksom ESLJP-a, utvrđuje da je zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i da se mora proglasiti neprihvatljivim, u skladu sa pravilom 34 stav (2) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113. 7 Ustava, članovima 47. i 48. Zakona i pravilom 34 (2) Poslovnika, dana 26 juna 2024. godine,

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI, jednoglasno, zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za privremenu meru;
- III. DA USVOJI, sa osam (8) glasova za i jednim (1) protiv zahtev za neobjavljivanje identiteta;
- IV. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- V. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- VI. Ovo rešenje stupa na snagu na dan objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo u skladu sa stavom 5, člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Nexhmi Rexhepi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani